

[Ministeren for offentlige arbejder]

hed til at følge med i, hvad der egentlig er sket omkring hele Folehavesagen.

Jeg går ud fra, at hr. Svend Erik Hovmand ikke vil anfægte mit synspunkt, gående ud på, at det meget klart er blevet præciseret i dette folketing, at staten som sådan ikke økonomisk skal involveres, når det drejer sig om Folehavesagen. Hvis det er meningen, så vil jeg meget gerne snakke videre med hr. Svend Erik Hovmand om det.

Det, som er det givne udgangspunkt, og det er bekræftet i det, jeg står med her, nemlig referatet af forhandlingerne i folketinget den 21. maj 1976, er, at det blev meget klart understreget, at sådan er fordelingen. Så er tilbage: hvad kan staten gøre? Der har jeg allerede i mit første svar sagt, at det, man kan gøre, har noget at gøre med fartreguleringer, og det er vi meget indstillet på, men det er ikke noget, ministeriet for offentlige arbejder som sådant har med at gøre. Det er justitsministeriet, som her skal spørges, og som skal ind i billedet.

Når det drejer sig om, hvad der har været udtalt vedrørende miljøet, så vil jeg opfordre hr. Svend Erik Hovmand til at rette et spørgsmål til miljøministeren.

Når det drejer sig om, hvad trafikministeren eller trafikministeriet kan gøre her, så vil jeg gå ud fra, at der ikke kan være nogen uenighed om det, der blev fastslået, sidste gang man diskuterede denne sag: hvor vi ud fra vore forudsætninger har mulighed for at hjælpe, vil vi gøre det, når det drejer sig om at inspirere til fartreguleringer.

Jeg kan sige, at vi også har undersøgt muligheden af, at man eventuelt undlader at have lysreguleringer, således at trafikken kan foregå mere glidende. Vi har allerede fået svaret, og jeg kan oplyse, at det går ud på, at det vil betyde, at man lader andre dele af sydvestkvarteret blive hårdt belastet af tung trafik, og så har vi altså bare flyttet sorteper videre.

Jeg vil gerne sige dette for at understrege, at vi såmænd ikke har ligget på den lade side, men ud fra, hvad folketinget selv har besluttet om statens engagement i Folehaven, er vore muligheder desværre indskrænket til det, jeg her har nævnt.

Svend Erik Hovmand (V):

Ministerens sidste bemærkninger gik ud på, at der på grund af de økonomiske beslutninger ikke var noget at gøre. Jeg mener, at det må være sådan, at når man her i folketinget vedtager en lov og dermed pålægger ministeren at sikre, at et problem bliver løst i samarbejde med nogle lokale kommuner, så må det også være muligt fra ministerens side at få disse problemer løst.

Så siger ministeren, at miljøspørgsmål må jeg sandelig tale med miljøministeren om. Ja vel, men jeg synes ikke, at det er rimeligt, at trafikministeren på denne måde skyder ansvaret fra sig. Det er et problem, som hænger nøje sammen med trafikproblemerne, og det er et problem, som er nøje undersøgt og vurderet i trafikudvalget. Vi har sagt vores mening om det i udvalget, i hvert fald udvalgets flertal, og jeg mener altså, at der fortsat ligger en forpligtelse på ministeren.

Jeg har et sidste supplerende spørgsmål. Trafikministeren siger, at trafikreguleringer er han parat til at se på, og det er jeg glad for, for jeg erkender, at det formentlig er den bedste og den hurtigste måde umiddelbart at løse nogle af problemerne på. Men hvad er så årsagen til, at vejdirektoratet har afvist en af de bedste former for trafikregulering, nemlig en hastighedsbegrænsning? Hvad er så årsagen til, at man fra vejdirektoratets side har vist sig meget negativ i denne sammenhæng? Jeg synes, at ministeren skylder os et svar på det.

Jeg føler virkelig, uden at vi skal blive alt for dramatiske, at der er et voldsomt problem for de mange tusinde mennesker, der bor i dette kvarter, et problem, som vi ikke bare kan lade ligge, men som altså foreløbig har ligget i 2 år efter, at folketinget har opfordret ministeren til at foretage sine noget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olsen):

Jeg bliver nødt til at citere lidt for hr. Svend Erik Hovmand, nemlig fra, hvad min forgænger, hr. Niels Matthiasen, sagde her den 21. maj 1976. Det står i Folketingstidende 1975-76, sp. 10098-10099:

»Jeg er naturligvis indforstået med at optage forhandlinger med de lokale myndigheder, sådan som udvalget henstiller, bl.a. også med Københavns kommune, med henblik på løsningen af Teglværksvejens anlæggelse. Jeg